

Αδυνατώ να γράψω ρεαλιστικές ιστορίες

Ο Ευγένιος Τριβιζάς μιλάει για τα παιδιά, τα παραμύθια και τα σχέδιά του το 2010

Της ΣΑΝΤΥΣ ΤΣΑΝΤΑΚΗ

Ο Ευγένιος Τριβιζάς βρισκόταν στο κιοιμένο Λονδίνο όταν επικοινωνήσαμε μαζί του για τη συνέντευξή μας. Εγκληματολόγος, καθηγητής, ποιητής παραμυθιών, συγγραφέας, «σκιέρ, μα πάνω απ' όλα πατέρας». Δυσκολεύομαι να μετρώσω πόσα βιβλία του έχουν κυκλοφορήσει μέσα στη χρονιά που μας πέρασε, πόσες θεατρικές παραστάσεις φιλοξενούνται αυτόν τον καιρό σε παιδικά θέατρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, μαζί με 150 διηγήματα, κόμικς, αλφαβητάρια, μυθιστορήματα, όλα, γραμμένα στη δική του «τριβιζική» γλώσσα. «Οχι ως ηθικολόγος ή κήρυκας, αλλά ως μαγευτικός παραμυθάς», όπως έχει γράψει η Independent. Και ευγενείς κυρίες ήρωες.

— Το χειμώνα που διανύουμε το όνομά σας κυριαρχεί σχεδόν παντού. Πόσες ώρες κοιμάστε, τι σνειρεύεστε και ποιο είναι το πρώτο πράγμα που κάνετε όταν ξυπνάτε;

— Κοιμάμαι αρκετά. Ευτυχώς όταν σνειρεύομαι, διάφορες ιδέες, λέξεις και εικόνες, προσπαθώ να τις ανακαλέσω και να τις καταγράψω το πρωί μόλις ξυπνήσω.

— Ποιο ήταν το βιβλίο που ολοκλήρωσα σε χρόνο ρεκόρ και ποιο εκείνο που σας βυθούσε για κάποιον άγνωστο λόγο ιδιαίτερα μέχρι σήμερα;

— Στην πρώτη τους μορφή, πολλά βιβλία μου έχουν γραφτεί αθόρυχα μέσα σε μέρες ή βδομάδες, όπως για παράδειγμα οι «Πειρατές της Καμινάδας» (εκδ. Ψυχογιός) ή η ιστορία δύο πειρατών που παίρνουν μια νύχτα Πρωτοκρονιάς τη θέση του Άη Βασίλη. Στην επεξεργασία των λεπτομερειών, όμως, αφιερώνω πολλαπλάσιο χρόνο. Πολλές φορές, η προσπάθεια να δώσω το σωστό όνομα σε ένα χαρακτήρα ή να βρω τις κατάλληλες λέξεις για την περιγραφή του κασκόλ μιας καμινούραλης ή της γεύσης ενός φαρμακομένου μιλου παίρνει περισσότερο χρόνο από το να γράψω ολόκληρο το βιβλίο. Το πιο περιπλοκό απ' όλα μου τα έργα είναι η «Φρουτοπιτία». Ένα «έπος» 1.700 σελίδων με πολυάριθμους χαρακτήρες.

— Γιατί έχετε επιλέξει να ονομάζετε με τον τρόπο σας τους ενήλικους;

— Δεν θα έλεγα ότι ονομάζω τους ενήλικους. Απεναντίας, προσπαθώ να τους πείσω να αφαιρέσουν τις παρωπίδες της σοβαροφάνειας και να τους θυμίσω ότι μπορούμε κάλλιστα να ενθλιωνόμαστε χωρίς να χάνουμε τη φρεσκάδα της μετριάς και τη διάθεση για παιχνίδι, που είναι η ουσία της παιδικότητας. Ευτυχώς ποτέ δεν είναι αργά να ξαναγίνουμε παιδιά.

— Ποια είναι η πιο αυστηρή κριτική που σας έχει κάνει νεαρός αναγνώστης, κάτι που σας έβαλε ίσως σε σκέψεις;

Το 2009 μπορεί να χαρακτηριστεί και «χρονιά Τριβιζά» αφού η παραγωγή του περιλαμβάνει βιβλία, θεατρικές παραστάσεις, κόμικς και αλφαβητάρια.

— Οι νεαροί αναγνώστες δεν χάνουν το χρόνο τους επικοινωνώντας με έναν συγγραφέα για να ασκήσουν κριτική. Η αυστηρότερη κριτική είναι η αδιαφορία τους για τα όσα γράφει.

— Γιατί πρέπει να υπάρχουν απαράτητες «κακοί» και τα παιδικά παραμύθια αλλά και αντιμετώφι των ρόλων;

Καλοί και κακοί

— Στα παραμύθια μου προσπαθώ να δείξω ότι δεν υπάρχουν καλοί και κακοί χαρακτήρες και ομάδες, αλλά καλές και κακές πράξεις. Αυτό που έχει σημασία, επίσης, δεν είναι τόσο η αντίθεση «καλού» και «κακού», όσο το ποιος, πότε και γιατί ορίζει τι είναι «καλό» και τι είναι «κακό». Δεν έχει τόσο σημασία η πρόξη, όσο η ερμηνεία της.

— Ποιους θα κλείνατε μέσα στο ίσοβι;

— Τους δεσποφύλακες.

— Υπάρχουν παραμύθια, μυθιστορήματα, θεατρικά, ιστορίες, που θα προτιμούσατε να έχετε υπογράψει με ψευδώνυμο;

— Μπορεί να έχω υπογράψει μερ-

κά, αλλά αυτό κανείς δεν το γνωρίζει.

— Τι θα μπορούσε να σταθεί εμπόδιο στην ασταμάτητη παραγωγή ιδεών και εικόνων;

— Η σιωπή των δειλιών.

— Ποια είναι η πιο τυπική και ποια η πιο ασυνήθιστη αφιέρωσή σας σε βιβλίο;

— Αποφεύγω τις τυπικές αφιέρώσεις. Μια από τις πιο ασυνήθιστες είναι εκείνη που έκανα σε διορθώτρια εκδοτικού πίκου στην οποία αφιέρωσα όλα τα τυπογραφικά λάθη ενός βιβλίου.

— Πώς αισθάνεστε όταν υπογράφετε αυτόγραφα; Νιώθετε σταρ;

— Αισθάνομαι πολιορκημένος αλλά ευτυχισμένος. Για τα παιδιά το αυτόγραφο δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά ευκαιρία για μια έστω και σύντομη προσωπική επικοινωνία. Γι' αυτό ζητώ από τα παιδιά να διαλέξουν το χρώμα του μολυβιού που θα χρησιμοποιήσω, τους ζωγραφίζω ένα περιστεράκι και τα ρωτάω αν θέλουν να φέρει στο ράμφος του μια καρδούλα ή ένα αστεράκι, και άλλοτε τους δίνω μικροσκοπικά αυτόγραφα σε κομματάκια.

Στο θέατρο «Πειρατές 131» ανεβαίνει φέτος το έργο του Τριβιζά «Για μια χούφτα μπίρες» σε σκηνοθεσία του Κώστα Φαρμασώνη.

Το βραβευμένο έργο «Μαγικά Μαξιλάρια» του Ευγένιου Τριβιζά παρουσιάζεται φέτος στο Εθνικό (σε διασκευή του ίδιου) και είναι η πρώτη συνεργασία του συγγραφέα με το θέατρο.

Οι παραγωγές του 2009

Εκδόσεις

«Οι δραπετές της σκακιέρας», «Φρουτοπιτία: Η απαγωγή της Μαρουλίτας», «Φρουτοπιτία: Ο χαμένος μανάβης», «Φρουτοπιτία: Η ιπτάμενη σβούρα», «Φρουτοπιτία: Η σκάκι του προδότη», «Ο μάγερας του μαγεμένου τσίρκου» (δεν έχει εκδοθεί ακόμη).

Θεατρικές παραστάσεις

«Τα μαγικά μαξιλάρια», Παιδική Σκηνή του Εθνικού. «Ο έβδομος σταθμός, Το μυστικό του πειρατή Μπελαφούσκ», Αμαξοστοιχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ. «Για μια χούφτα μπίρες», θέατρο Πειρατών 131. «Ο ταύρος που έπαιζε πιπίζα», θέατρο Ακάδημος. «Η Κούλα η κατσούλα και το κλεμμένο τραγούδι», θέατρο Αριστοτέλειον.

Τηλεόραση

«Ένα δέντρο, μια φορά», προβλήθηκε στη NET.